

פוזדריקו פליני סייע לעיתונאי ישראלי שניסה לצלם אותו, ושלמה בר־שביט הוכרז כעד עויין

וסיפר לנוכחים, גם מהמפלגות, האחרות, שהוא כבר הגיש את הרשימה לפקיד. לא תמיד ניכר בו שהוא שופט. המדובר בסגן הרשם של בית־הדין העליון, אלון גילון, נכדו של השופט העליון לשעבר גד פרוסקין. כשהוא מופיע באולם בית־הדין, הוא לובש גלימה. אך מחוץ לאולם הוא מהלך בחליפה מהודרת, ומי שאינו מכיר אותו, אינו יודע שגם הוא שופט.

■ אין להם מזל לבני הזוג סוער קדומי ודרוויש אל־נאצר, שנישאו לא מכבר

במיוחד ירושלים. (העולם הזה, 27 ביולי 1983). אלמונים פרצו למכוניתו של הצלם שצילם בחתונת בת אחיו של פארוק קדומי, ראש המחלקה המדינית של אש"ף, וגנבו את כל התמונות. כך נותרו בני־הזוג ללא שום תמונה מהחתונה, מלבד התמונות שצולמו על־ידי העורלם הזה. שמו של השחקן הוותיק שלמה (שלמ"ה) בר־שביט כבר מומן הולך לפניו כחווה אסונו. השבוע סיפר בר־שביט עוד אחת מאותן הפרשיות שבהן הרדיקל אותו החוש השביעי שלו. הוא חזר

באוטובוס מהצגה בחיפה לתל־אביב. בר־שביט ישב בקצה האוטובוס. לפתע הוא קם ממקומו, רץ לכיוון הנהג וקרא לעברו: "עצור, סוס לבן לפניך, עצור!" הנהג רחף אותו מעליו ואמר לו: "על מה אתה מדבר. אין פה סוס". כעבור דקות הגיע סוס בהיר, שמשך אחריו עגלה, וחצה את הכביש. הנהג לא הספיק לעצור ופגע בעגלה, שעליה ישבו כניימישפחה. בר־שביט הוזמן להעיד מטעם התביעה במישפט שבו הועמד הנהג לדין. השופט שאל אותו אם הוא היה זה שהזהיר את הנהג מפני הסוס הקרב. בר־שביט אישר עובדה זו

שלמה יפרח יושב־ראש ועד עובדי בנק לאומי מצביע על מודעה שבה מוצע סכום של 3000 דולר למי שימצא אותו חי או מת. משום שהוא מבוקש על־ידי המיטרה. יפרח, שפעילותו היא לצנינים בעיני הנהלת הבנק, מצולם במרכז המודעה, התלויה ליד שולחן עבודתו. חבריו התבדחו, שהנהלה היתה מוכנה לשלם יותר תמורת ראשו.

אריק סיני אוחז בידו מעטפה עליה ברכות לשנה החדשה, שקיבל משתי מעריצות בתי־מינות. סיני הופיע במסגרת קיץ של פסים, ערב שנערך בחסות אחד הבנקים הגדולים. השתיים הכינו מעטפה בגודל של 75x100 סנטימטר, שעליה כתבו ברכות בצורת שירים לאילון,

למכוניתו, עטו עליו צלמים רבים ושאלו, שמצלתו בידו, כיניהם. הצלמים האיתלקיים רחפו את מצלמותיהם לתוך המכונית ולחצו מבלי לכוון. שאלו נהג כמוהם, הכניס את המצלמה מבעד לחלון. לפתע שמע את קולו של פליני: "גו, פלאש, סאר". שאלו ההמום הבין שהצילום לא הצליח, ותורות לעירנותו של פליני התגלה לו הדבר. הוא לחץ שוב ושוב, עד שהיה בטוח שהמבוק פעל כראוי.

אך הוסיף שהוא צעק שהסוס מתקרב, למרות שלא ראה אותו. השופט ביקש הסבר לדבריים אלה ובר־שביט חזר שוב ושוב על דבריו. כתוצאה מכך הוא הוכרז כעד עויין.

■ העיתונאי הישראלי אילון שאול, ששהה בפסטיבל הסרטים ה־51 בוונציה היה אחוז התרגשות. הוא ועיתונאים רבים אחרים עמדו מחוץ למלון שבו התגורר הבימאי האיטלקי פארוק קדומי. כשהבימאי יצא

תיקשורת של סגן־ראש־הממשלה, דוד לוי. אברמסון הציע לגריפל לפעור את פיו כדי שהוא, אברמסון, יאכיל אותו. גריפל חיך כששמע את ההצעה (למעלה) אך כאשר הבחין בצלמת העולם הזה, שכיוונה אליו את מצלמתה, רגז על אברמסון (למטה מימין) ושלח אותו בכעס רב מעל פניו.

יגאל גריפל הודף ברוגז מזלג עמוס בשר שהומנה אל פיו. בעוד אשתו, ריבקה, חותכת עבורו מנה נוספת. גריפל, שבא לאירוע חברתי שבו נכחו רוב חברי מרכז־החרות, הופתע כאשר קיבל את פניו ליד שולחן־האוכל חנן אברמסון, יועצו לענייני

